

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina IV – broj 9, siječanj/veljača 2014.

ČOVJEK ZA DRUGOGA

Mt 4,12-23

Isus započinje svoje javno djelovanje i odmah na početku, u svom nastupnom govoru, iznosi svoj program. U dvije kratke rečenice: »Obratite se! Ta približilo se kraljevstvo nebesko!« Isus nudi program i misao vodilju svoga života i djelovanja. Ponavlja zapravo riječi svoga preteče Ivana Krstitelja. Time ga on potvrđuje i legitimira, kao što je Ivan njega predstavio kao nadolazećeg Mesiju. Isus upućuje na obraćenje; u obraćenju je rješenje, ono je preduvjet dolaska kraljevstva Božjega među ljude.

Ostvarenju toga kraljevstva treba služiti i Crkva i svaki pojedinac u njoj. Zato je Isus i osnovao Crkvu. Poziv galilejskih ribara iz današnjeg evanđelja upravo je početak te Crkve. Isus bira i odgaja ljude koji će druge okupljati, prenositi im njegovu riječ, dijeliti njegove milosne darove koji daju snagu za rast.

Važno je uočiti koga to Isus poziva za svoje najbliže suradnike i sljedbenike. To nisu ljudi na glasu, bogati, moćni – već obični, mali, jednostavni ljudi, spremni i otvoreni da na Isusov poziv ostave sve, odreknu se svega i da ga slijede. Njega, koji je i sam siromašan, koji dolazi iz skromnog, neuglednog sela. Upravo u tom i takvom Isusovu izboru nazire se Božja logika, potpuno različita od ljudske. Bog izabire slabo, neugledno, neuko da posrami u ljudskim očima jako, ugledno, učeno. On želi da po tim i takvim ljudima njegovo kraljevstvo obuhvati čitav svijet i sve ljude.

U pozivu prvih učenika i argumentaciji da će odsada »loviti ljude« čitamo nešto što Isusa na najbolji način opisuje i predstavlja: on na prvo mjesto stavlja čovjeka, ljude – ribe i sve ostalo nije mu toliko važno. I čitavo njegovo djelovanje, propovijedanje i čudesni znakovi – sve je usmjereno prema čovjeku i za dobro čovjeka. Isus, obilazeći uokolo, liječi svaku bolest i svaku nemoć u narodu, oslobađa od patnja, tješi žalosne i one na rubu očaja, budi u svima jednu novu nadu. Po Njemu i u Njemu Bog je na djelu, njegovo kraljevstvo je prisutno i širi se, Bogu je stalo do čovjeka, do svakog čovjeka, osobito onoga najugroženijeg i najslabijeg. Isus se čitavim svojim djelovanjem i životom predstavlja kao čovjek za drugoga, čovjek za čovjeka. I na taj način pokazuje da je to jedini put ostvarenja i dolaska kraljevstva Božjega.

I zato je važno da i svaki današnji kršćanin, svatko od nas čuje glas Galilejca koji hodi obalama i našega života, da se poput galilejskih ribara stavi njemu na raspolaganje, da pristane sudjelovati u preobrazbi svijeta koja se događa uvijek kada vlada ljubav, solidarnost, pomoć, kada se događa pravednost i istina. Da i mi postanemo ljudi za druge, za čovjeka, da nam to bude bitnije od svega drugoga. Da omogućimo da se kraljevstvo Božje ostvaruje i prožme čitav svijet.

DOPUŠTA LI CRKVA KREMIRANJE?

Ne postoji crkveni propis kojim je dopuštena kremacija – spaljivanje ljudskoga tijela. Postoji, međutim, crkveni propis kojim se ističe kako se spaljivanje ipak ne zabranjuje, osim u slučajevima u kojim je izabrano zbog protuvjerskih motiva. Svatko se, dakle, može odlučiti za kremaciju, a oni koji se na nju odluče zbog razloga protivnih kršćanskom nauku gube pravo na crkveni sprovod. Prihvaćajući pravo vjernika na kremaciju, Crkva ih istodobno potiče da zadrže pobožne običaje pokapanja tijela preminulih, jer se pokapanjem, kao praksom Crkve još od apostolskih vremena, na najbolji način izražava vjera u uskrsnuće tijela.

Stav Crkve prema kremaciji ili spaljivanju tijela preminulih osoba nije uvijek bio tolerantan. Protivljenje Crkve kremaciji naročito je jasno izraženo u posljednjih nekoliko stoljeća kao njezin odgovor na relativiziranje vjere u uskrsnuće tijela različitih antiklerikalnih i anticrkvenih skupina, kao što su tzv. slobodni mislioci, materijalisti i ateisti koji su, još tamo od vremena Francuske revolucije, kremacijom željeli izraziti svoj religiozni stav o vjeri u uskrsnuće, ali i svoj prijezir prema svemu što Crkva uči. To je bio razlog zbog kojega je Zakonik kanonskog prava iz 1917. izričito zabranio kremaciju i uveo kanonske kazne uskraćivanja sakramenata i crkvenoga sprovoda onima koji su se odlučili za kremaciju.

S vremenom, Crkva je shvatila da kremacija nije u svim slučajevima potaknuta negativnim stavom prema Crkvi i prema uskrsnuću, nego da postoje i drugi razlozi zbog kojih se netko može odlučiti na kremaciju. Posebno je bilo očito da se na kremaciju nisu odlučivali zbog motiva protivnih vjeri oni koji su je izabrali zbog toga što sebi nisu mogli osigurati skupi grob i uopće skupe pogrebne obrede u velikim gradovima. Stoga se već šezdesetih godina 20. stoljeća počinje mijenjati dotadašnji kruti stav Crkve prema kremaciji. Tom promjenom kremaciji se dopušta mogućnost postojanja, iako za Crkvu i dalje ostaje povlaštenim običaj pokapanja tijela preminulih pokojnika. Tim je kremacija prestala biti postupak koji je sam po sebi antivjerski i antiklerikalni i kojim se netko želi narugati Crkvi i vjeri u uskrsnuće. Legalizacijom kremacije ukinute su kanonske kazne za one koji bi se odlučili za kremaciju. Kazne su ostale samo za one slučajeve u kojima je bilo očito da je odluka za kremaciju napravljena zbog razloga protivnih vjeri. Crkveni se sprovod, međutim, ni u kojem slučaju nije smio slaviti na mjestima na kojima se kremacija obavljala i nije se smjelo svečano pratiti tijela preminulih vjernika na takva mjesta.

... nastavak na sljedećoj stranici...

Ove zabrane potaknute su strahom Crkve da bi izjednačavanje kremacije s pokopom moglo povrijediti kršćanske osjećaje većine vjernika navezanih na crkvenu tradiciju pokapanja tijela. Novi Obrednik crkvenoga sprovoda ukinuo je i te zabrane dozvoljavajući slavljenje crkvenoga sprovoda i na mjestu kremacije, a Zakonik kanonskog prava iz 1983. ukinuo je kanonske kazne za kremaciju, pretvarajući ih u jednostavnu zabranu slavljenja crkvenoga sprovoda u slučajevima u kojima je očito da se netko za kremaciju odlučio zbog stavova protivnih kršćanskom nauku.

Ukinuvši zabranu kremacije, Crkva vjernike na nju ne potiče niti joj se izričito protivi, nego je, ostajući na liniji stare prakse pokapanja tijela preminulih vjernika, tolerira uvažavajući nove okolnosti svijeta u kojemu živimo.

Preuzeto iz knjige "Vjera u pitanjima"

OGLASI

RODITELJI: Molimo roditelje djece koja će ići na Prvu Pričest i Krizmu da redovito s njima dolaze na sv. Misu i da tek onda djecu šalju na vjeronauk.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar. Potičemo i ostale! Hvala i za doprinos za tisak župnog listića.

Gregar, Mitrovica 28

Bušić, Trnovac 33A

Drmenčić, A Starčevića

Pačko, Šemovci, S. Radića 106

Trupina, Šemovci, S. Radića 103

Koščić, A. Starčevića 63

Adaković, Mitrovica 74

Šoš. I. Gundulića 13

Lukić, Paromlinska 13

Cik, Novigradska 40

Frajt, Gradišće 12

Špoljarić, A. Starčevića 26

Čurić, Mitrovica 11

Jakopović, Mitrovica 99

Rasinec, Mitrovica 200

Babec, Mitrovica 174

Fancev, Mitrovica 178

Antoljak, Mitrovica 148

Večenaj, Mitrovica 146

Markov, Mitrovica 76

Cikoš, P. Preradovića 2

Podravec, Mitrovica 43

Pandur, Mitrovica 27

Begović, Gorička 91

Fantoni, T.S. Radića 10

Matišin, T.S. Radića 9

Ormanec, Mitrovica 103

Jakopović, A. Starčevića 3

Kapitanić, A. Starčevića 1

Ljubić, Mitrovica 49

Ciganović, E. Kvaternika 3

Kovačić, Mitrovica 181

Embrenuš, Gajeva 45

Babec, gajeva 59

Muktić-Mesarov, Mitrovica 139

Pintar, Mitrovica 157

Fancev, Mitrovica 173

Slamić, Mitrovica 80

Turković, Mitrovica 38

SVETE MISE U TJEDNU 26.1.2014. – 2.2.2014.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
26.1.	NED	3. NEDJELJA KROZ GODINU	9.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Mijo i Ana Miletić 11.00 – Župna sv. misa 18.00 + Ivan Ormanec i rod.
27.1.	PON	<i>Sv. Anđela Merici</i>	7.00 + Barica i Ivan Sokolović
28.1.	UTO	Sv. Toma Akvinski	18.00 + Mijo i Mihaela Babec 15.00 – VJERONAUČ ZA PRVOPRIČESNIKE
29.1.	SRI	<i>Valerije, Tvrtko</i>	7.00 + Mirko i Josip Mlinarić 18.00 – Marijina Legija
30.1.	ČET	<i>Martina, Hijacinta</i>	18.00 + Franjo i Marica Ormanec 18.30 – Euharistijsko klanjanje
31.1.	PET	Sv. Ivan Bosco	18.00 – KUMULATIVNA: Mato i Ivka Ćurić (god.); Velimir Prlić (god.); Stjepan Carek (god.); Josip Ljubić; Stjepan i Katarina, Martin i Magda Lukić; Ana i Ivan Megec; Jakob Horvat, Tereza Gorički, Doroteja i Mato Šokec; Stjepan Tkalčec (Novigradska 51); Ivan Markešić
1.2.	SUB		7.00 – na nakanu 9.00 – SUSRET MINISTRANATA 8.00 – Sv. Misa(Sv. Ana): + Anđelka Posavec, Doroteja i Josip Matković i ob. Magdić * <i>Prva subota u mjesecu: <u>Molitva za duhovna zvanja</u></i>
2.2.	NED	PRIKAZANJE GOSPODNJE - SVIJEĆNICA	9.30 – Sv. Misa (Šemovci, 11.00 – Župna sv. misa 18.00 + Jozo i Terezija Matvej *na večer u Koprivnici: „ <i>Stepinčeve Note</i> “ u župi bl. A. Stepinca

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48326 Virje; Telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: utorak - petak (9,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje: Lana Cikoš; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada: 300 komada